

der er ikke kommet Noget ind i Landsstinget, som der her kan være særlig Grund for os til at drage frem.

Ville: Det vilde ikke være uden Interesse at gennemgaae noget omstændeligt denne Lovs eller ialfald denne særlig omtvistede Bestemmelses Historie; det vilde være ret oplysende med Hensyn til den store Fare, som der under vor eiendommelige Behandlingsmaade er for, at Ændringer og Underændringer efterhaanden kunne tilveiebringe et saadant Resultat i Loven, at man vægrer sig ved at kjendes ret ved det, naar man seer det Hele under Æt. Men jeg skal ikke fordybe mig meget i dette. Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at, medens det er ganske vist, at Ordet „eller“ i Begyndelsen af § 4 i det oprindelige Lovforslag, saaledes som det blev indbragt af Regjeringen og forelagt i Landsstinget, havde den Mening at danne en Adskillelse saaledes, at man kunde gjøre enten det One eller det Andet, idet der nemlig dengang var Tale om en Forstikringssum af 30,000 Rd. een Gang for alle, saa er det ligesaa uimodsigeligt, at allerede i Landsstinget ved anden Behandling af Sagen fik den hele Passus en anden Betydning, og saaledes er den kommen ind til os og er vedtagen af os i 3 Behandlinger, uden at Nogen har fundet Grund til at tvivle om den virkelige Forstaaelse af dette Punkt. Og da jeg er En af dem, som tidligere have stillet Ændringsforslag til § 4, saa maa jeg i Modsetning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) sige, at jeg slet ikke har været uopmærksom paa, at der var denne Uklarhed eller Ucorrecthed tilstede; den har tværtimod været Gjenstand for Samtale allerede tidligere mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), der jo var bleven et Slags Overændringsforslagscontroller ved de tidligere Behandlinger, og mig, men vi bleve enige om, at der ikke var nogen absolut Nødvendighed for at gjøre videregaaende Ændringer end dem, som bleve vedtagne. Det er nu meget beklageligt, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som har havt denne Tvivl, ikke tidligere

har gjort opmærksom paa den, medens der var god Tid til at faae den fjernet. Jeg maa endnu gjøre opmærksom paa en Ting, og det er, at, skjøndt det ganske vist er af stor Vigtighed, at de Love, som vi vedtage, ere correcte i deres Uffattelse og ikke give Anledning til Tvivl, saa er der ikke nogen særlig stærk Opfordring for os til ved denne Leilighed at dvæle ved denne Side af Sagen, som knytter sig til, at Befolkningen skal kunne læse Lovene tydeligt. Thi med denne Lov faaer efter Sagens Natur Befolkningen overmaade Tidt at gjøre; det er væsentlig en Lov, som giver Regjeringen en bestemt Bemyndigelse; paa Basis af denne Lov skal der først fiden udfærdiges Planer, Bekjendtgjørelser og Statuter, som ville være istand til at fjerne al mulig Tvivl. Hovedsagen er altsaa ved denne Leilighed, ikke hvorvidt den store Befolkning er udsat for nogen Tvivl, for nogen Usikkerhed eller ikke, thi derom troer jeg ikke, der kan blive Tale. Spørgsmaalet er alene dette: er der nogen fornuftig Tvivl hos Bestyrelsen, hos Forvaltningen om, hvad der er den rette Mening af § 4, saaledes som den nu staaer, og dersom vi i denne Henseende sætte Lid til den Erklæring, der er afgiven af den høitærede Stantsminister, at han ikke nærer nogen Tvivl og ikke er i nogen Usikkerhed med Hensyn til den Maade, hvorpaa den tilkommende Anstalts Planer, Statuter og Bekjendtgjørelser bør affattes, troer jeg, vi kunne berolige os og ikke bør gjøre et Experiment, der, skjøndt det knytter sig i dette Dieblik alene til § 4 og den formeentlig der tilstedeværende Uklarhed, saare let kunde komme til at drage en stor Mængde andre omtvistede Punkter ind under Prøvelse og derved udsætte denne Lov, hvis Vigtighed og Betydning dog fra alle Sider erkendes, for Fare. Som sagt, jeg fremhæver særlig dette, at, medens vi ellers i Reglen have at gjøre med Love, der umiddelbart skulle træde i Kraft for og benyttes af Befolkningen, saa have vi her væsentlig med en Lov at gjøre, som skal give Administrationen en Bemyndigelse, hvilken det staaer i dens Magt at bruge paa en saadan Maade, at al Tvivl og Usikkerhed for den store Befolkning derved bortfalder.